

Dosarul nr. 2ra-643/21

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud. M. Sajin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. D. Corolevschi, A. Toderaș, A. Corcenco)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Galina Tomașevscaia,
reprezentată de avocatul Denis Duca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Melniciuc
împotriva Galinei Tomașevscaia cu privire la repararea prejudiciul material și moral
cauzat prin vătămarea integrității corporale și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 19 decembrie 2019, Elena Melniciuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Galinei Tomașevscaia, solicitând încasarea prejudiciului material în sumă
de 15439,40 de lei, a prejudiciului moral în sumă de 30000 de lei, în total suma de
45439,40 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, prin sentința din 14 martie 2018
a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, Galina Tomașevscaia a fost recunoscută
vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin. (1) Cod penal cu
aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pentru un termen de trei ani. În temeiul
art.90 Cod penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei
aplicate față de Galina Tomașevscaia pe un termen de probă de doi ani, dacă nu va
săvârși o nouă infracțiune îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-
a acordat. Sentința pronunțată a fost contestată cu apel și recurs de către pârâta
Galina Tomașevscaia, însă a fost menținută sentința primei instanțe.

Totodată, a precizat că, din materialele cauzei penale rezultă că pârâta Galina
Tomașevscaia în data de 02 iunie 2015, aproximativ ora 09:30, în sat. Știubeieni r-
nul Rîșcani, în urma unor relații ostile, intenționat i-a aplicat o mulțime de lovituri
cu un mâner de lemn peste diferite părți ale corpului. În rezultatul acestor acțiuni
criminale i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub forma de: XXXXX.

Reclamanta a afirmat că, după primirea vătămărilor corporale nominalizate, un
timp îndelungat a fost bolnavă și a primit la domiciliu un curs de tratament. Pentru
a primi tratamentul corespunzător, a efectuat diagnosticul medical la IMSP Spitalul
raional Rîșcani. Pentru consultația cu medicul chirurg a achitat suma de 13 lei,
pentru servicii de radiografie a achitat suma de 56,00 de lei; pentru consultația
medicului traumatolog, ghips, pansament, a achitat suma de 140 lei. Pentru a urma

tratamentul prescris de către medic, a procurat medicamente de la farmacie în sumă de 230,40 lei. În total pentru restabilirea sănătății a cheltuit suma de 439,40 lei.

De asemenea, a precizat că, după primirea vătămărilor corporale, pe perioada a trei luni nu a fost în posibilitate de a avea grijă de copilul minor XXXXX Melniciuc, fiind nevoită de a o angaja pe consăteana Alla Gubina în calitate de dădacă, căreia i-a achita suma de 15000 pentru serviciile acordate. Astfel, prejudiciu material cauzat constituie suma de 15439,40 de lei.

La fel, reclamanta a pretins că, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral, care îl apreciază în echivalent bănesc în sumă de 30000 de lei, rezultând din caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice.

Prin hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Elena Melniciuc și s-a încasat de la Galina Tomașevscaia în beneficiul Elenei Melniciuc prejudiciul material în mărime de 435,23 de lei, prejudiciul moral în mărime de 20000,00 de lei.

Prin decizia din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Galina Tomașevscaia și reprezentantul apelantei, avocatul Denis Duca și s-a modificat hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, prin micșorarea prejudiciului material de la 435,23 de lei la 282,23 de lei; în rest hotărârea a fost menținută fără modificări.

În consolidarea soluției, instanța de apel a relevat că, instanța de fond just a conchis că în temeiul normelor de drept invocate, Melniciuc Elena are dreptul la repararea prejudiciului material cauzat de apelanta/pârâta Tomașevscaia Galina, în urma infracțiunii.

Or, conform art. 123 alin.(3) CPC, sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză.

Instanța de apel a punctat faptul că, instanța de fond prin hotărârea din 29 iunie 2020 în mod temeinic a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Melniciuc Elena împotriva lui Tomașevscaia Galina privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin vătămarea integrității corporale, însă în mod eronat a stabilit cuantumul prejudiciului material la suma de 435,23 de lei.

Instanța de apel a reținut că intimata/reclamanta Melniciuc Elena a suportat cheltuieli reale pentru tratamentul vătămărilor corporale primare în urma acțiunilor ilegale a apelantei/pârâtei Tomașevscaia Galina în sumă de 282,23 de lei, confirmate prin bonul de plată din 02.06.2015 în sumă de 233,38 de lei și bonul de plată din 02.07.2015 în sumă de 48,85 de lei (f.d.12), astfel cum la 02.07.2015 Melniciuc Elena s-a adresat la medic care a efectuat mențiunea în cartela medicală precum că ultima acuză dureri în urma traumatizmelor primite la data de 02.06.2015, a fost examinată de medicul traumatolog și la momentul vizitei antebrațul drept era imobilizat cu ghips (f.d.8 verso).

Prin urmare, instanța de apel a respins argumentul reprezentantului apelantei precum că nu au fost prezentate probe certe care să confirme cheltuielile suportate de către intimata/reclamanta Melniciuc Elena în legătură cu vătămarea sănătății.

Cât privește cerința privind încasarea din contul apelantei/pârâtei

Tomașevscaia Galina a prejudiciului moral în mărime de 30000 lei, instanța de apel a considerat că, instanța de fond just a admis parțial acest capăt de cerere, dispunând spre încasare suma de 20000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

Prin urmare, dat fiind faptul că la materialele cauzei au fost administrate probe suficiente care confirmă prezența prejudiciului, care se manifestă prin vătămarea medie a integrității corporale a intimitei/reclamantei Melniciuc Elena, în urma comiterii de către apelanta/pârâta Tomașevscaia Galina a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, prezența faptei ilicite, care se manifestă prin comiterea infracțiunii menționate, prezența raportului causal dintre faptă și prejudiciu, care sunt în strânsă legătură, cât și prezența vinovăției apelantei/pârâtei Tomașevscaia Galina, instanța de fond just a conchis necesar de a admite parțial capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral, cu obligarea apelantei/pârâtei Tomașevscaia Galina la repararea prejudiciului moral cauzat intimitei/reclamantei Melniciuc Elena, prin încasarea sumei de 20000,00 de lei, care este un quantum suficient pentru repararea tuturor suferințelor suportate prin fapta ilicită.

La 12 februarie 2021, prin intermediul poștei (f.d.137), Galina Tomașevscaia, reprezentată de avocatul Denis Duca, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Totodată, a menționat că, instanța de apel s-a referit că reclamanta a suportat cheltuieli reale pentru tratamentul vătămărilor corporale în sumă de 282,23 de lei, confirmate prin bonul de plată din 02 iunie 2015, în sumă de 233,38 de lei și bonul de plată din 02 iulie 2015, în sumă de 48,85 de lei, însă aceste bonuri nu au nicio legătură causală cu vătămările primite.

Recurenta a opinat că, instanța de apel și prima instanță eronat au făcut trimitere la prevederile Codului Civil din 01 martie 2019. Situația pretinsă de reclamantă s-a produs la 02 iunie 2015, astfel urma a fi aplicată legea în vigoare la acea dată. De altfel, instanța de apel nici nu a răspuns la această obiecție. În virtutea art. 373 alin.(5) Cod de procedură civilă, instanța de apel era obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La fel, instanța nu a luat în considerare situația precară a sa, care suferă de maladii ce necesită tratament îndelungat, iar la întreținere are doi copii minori.

De altfel, tragerea persoanei la răspundere penală nu dă temei automat de cere despăgubiri morale, ultimele, ca și alte cerințe, urmând a fi argumentate și justificate.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 16 martie 2021 (f.d.141) și a fost recepționată la 21 martie 2021, conform avizului de recepție (f.d.142).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 19 noiembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 12 februarie 2021, prin intermediul poștei (f.d.137).

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei integrale a instanței de apel prin scrisoarea de însoțire datată cu 15 decembrie 2020 (f.d.124) și a fost recepționată de către avocatul Denis Duca la 30 decembrie 2020, conform avizului de recepție (f.d.125). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Galina Tomașevscaia, reprezentată de avocatul Denis Duca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Galina Tomașevscaia, reprezentată de avocatul Denis Duca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Galina Tomașevscaia, reprezentată de avocatul Denis Duca.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Galina Tomașevscaia, reprezentată de avocatul Denis Duca, împotriva deciziei din 19 noiembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat